

Hoofdstuk 27

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk gaat weer over Johannes de Doper. Weten jullie nog wie hij was? Ja, die profeet, die heraut die volgens mijn moeder zoveel op dominee Zelle leek.

Deze Johannes de Doper had heel grote verwachtingen van Jezus.

Hij verwachtte, ja hij wist heel zeker dat Jezus het Koninkrijk van God heel spoedig zou stichten. En zou hij, Johannes dan ook een belangrijke ministerspost krijgen in dat nieuwe koninkrijk?

*Nu, volgens mij was dat laatste voor Johannes de Doper niet zo belangrijk. Veel belangrijker voor hem was, **wanneer** Jezus met dat nieuwe Koninkrijk zou beginnen. Wanneer kwam er nu eindelijk eens de grote opstand, waarvan Jezus de Grote Leider zou zijn. En dan zouden alle Romeinse soldaten het land uitgejaagd worden!*

En dan zit je, zoals Johannes toen, onschuldig in de gevangenis. Je kunt niets.

Ook kun je Jezus niet helpen om dat nieuwe Koninkrijk van God te stichten.

En Jezus doet maar niets dat in de richting wijst van het stichten van een nieuw Koninkrijk.

Ja, en dan begin je te twijfelen. Ook al heb je zelf Gods Stem gehoord toen je Jezus doopte.... Maar, heeft Jezus nu niet een beetje hulp nodig?

*Heel duidelijk komt in dit verhaal naar voren dat Johannes de Doper ook maar een gewoon mens was, net zoals jullie en ik. Ook wij willen vaak Jezus graag een handje helpen om **'ons eigen doel'** te verwezenlijken. Ja toch?*

Maar dan geeft Jezus aan de leerlingen van Johannes een antwoord dat reeds eeuwen eerder voorspeld was.

Nog even dit. Weten jullie wat een profetie is? Eeuwen geleden voorspelden profeten dat eens de Messias geboren zou worden die alle mensen zou redden van de eeuwige dood.

Die oude profeten profeteerden, voorspelden dus dat eenmaal de Messias, de Zoon van God op deze wereld zou komen.

Dat deed de profeet Jesaja, zoals jullie in dit hoofdstuk kunnen lezen, maar ook de profeet Daniël profeteerde over de komende Messias. Hij noemde de Messias de Mensenzoon. Toen de Here Jezus vroeger sprak over de Mensenzoon wist iedereen in het Israël wie hij daarmee bedoelde.

De oude profeet Daniël gebruikte de naam Mensenzoon in zijn profetieën wanneer hij de komst van de Messias voorspelde.

Hoofdstuk 27 - ‘Bent U het, die zou komen?’ -

Lucas 7 : 18 – 35

Mattheüs 10

Johannes 4 : 35 en 36

Jezus had weer eens gedurende een heel lange dag een grote menigte mensen toegesproken. Allemaal mensen uit de dorpen en steden van Galilea. Jezus had hun verteld over het nieuwe Koninkrijk van God, dat spoedig zou komen. En nu gingen die mensen naar huis zodat ze nog voor het donker thuis konden zijn. Jezus zag hen gaan en langdurig stond hij hen na te kijken. Daar gingen ze. Moe en hongerig liepen ze over de stoffige wegen naar huis, net zoals schapen die na een lange dag ook weer teruggaan naar de schaapskooi om daar te slapen. Plotseling kreeg Jezus medelijden met al die mensen. Daar liepen ze als schapen zonder herder. Tegen zijn leerlingen, die om hem heen stonden, zei Jezus, terwijl hij naar al die naar huis terugkerende mensen wees: ‘De velden zijn wit om te oogsten! Maar arbeiders zijn er weinig. Bid tot God dat er meer arbeiders mogen komen om over ‘**Zijn Nieuw Koninkrijk**’ te vertellen.’

De leerlingen begrepen wat Jezus met deze woorden bedoelde. Wanneer het koren op het land rijp is om geoogst te worden, dan is de kleur van het graan niet meer groen, maar meer lichtgeel, op het witte af. En Jezus vergeleek hier de mensen met graankorrels die rijp zijn om van het land gehaald te worden. Zo zijn er ook heel veel mensen, die graag over het nieuwe Koninkrijk van God willen horen. Maar mensen om dit goede nieuws te vertellen, die zijn er bijna niet.

‘De velden zijn wit om te oogsten! Maar arbeiders zijn er weinig.’

En Jezus kon niet op twee of meer plaatsen tegelijk zijn. Wanneer hij een lange dag aan heel veel mensen de blijde boodschap van God verteld had, stonden er op een andere plek al weer nieuwe mensen op hem te wachten.

Jezus, hij kon niet meer doen dan hij al deed. Hij kon niet nog grotere groepen mensen toespreken en hij kon ook de dag niet langer maken. Jezus was soms zo dodelijk vermoeid. En dan gebeurde het ook nog regelmatig dat hij 's nachts niet sliep. Dan was hij buiten in het veld om te bidden.

Wie zou hem ooit kunnen helpen? Wie kon zo spreken als hij? Wie kon zulke wonderen doen zoals Jezus deed?

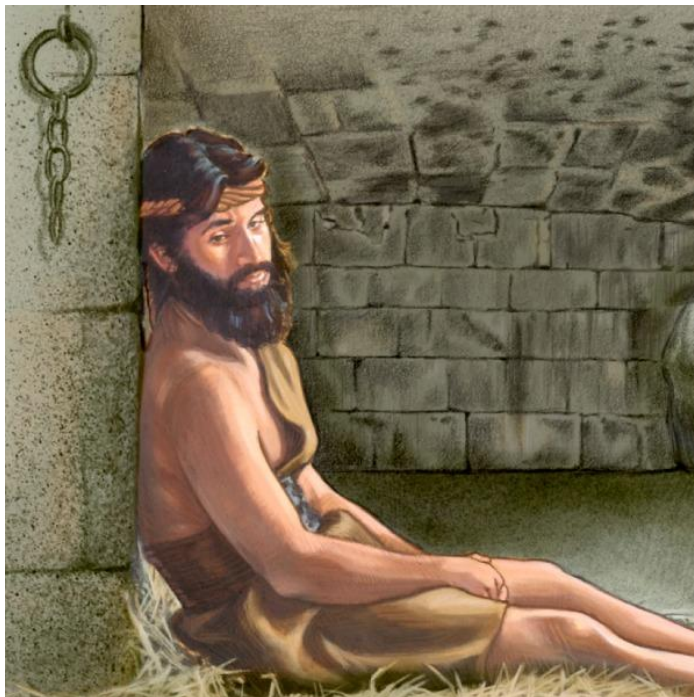
En zo stond de Here Jezus daar in het midden van zijn leerlingen, een mens zoals zij, maar toch ook heel anders en verschrikkelijk eenzaam.

Jezus was blij dat zijn leerlingen bij hem waren, ja dat gaf hem troost. Hij wist dat zijn discipelen van hem hielden en alles voor hem wilden doen. Maar wat begrepen ze vaak nog heel weinig van zijn woorden en van zijn werk.

Vaak was een eenvoudige gelijkenis nog te moeilijk voor hen. Zijn leerlingen, alle twaalf, verwachtten dat Jezus binnenkort het oude Koninkrijk van koning David weer in alle glorie zou herstellen en dat het hele volk Israël hem dan aan zou nemen als de lang verwachte Messias.

En toch... Jezus zou binnenkort zijn leerlingen erop uitsturen om de boodschap van het nieuwe Koninkrijk te brengen in alle dorpen en steden van het land Israël. Het kon niet langer wachten: het volk zou nu nog naar hen luisteren en hun woorden aannemen.

Johannes de Doper was er ook al niet meer. Nog lang nadat Jezus met zijn werk was begonnen, had Johannes de Doper het heil verkondigd aan de oever van de rivier de Jordaan. Maar nu zat hij gevangen in een stad ver weg, in het huis van koning Herodes Antipas.

Johannes de Doper in de gevangenis. Onschuldig...

Op een zekere dag riep Jezus zijn twaalf discipelen en nog een aantal andere leerlingen bij zich en gaf hun macht om zieken te genezen en om kwade geesten uit te werpen. Maar voordat Jezus hen erop uitstuurde, het land in, onderwees hij hen wat ze precies tegen de mensen moesten zeggen en hoe ze te werk moesten gaan. Twee aan twee mochten ze op stap gaan. Dan hadden ze steun aan elkaar. Deze eerste reis mochten ze niet buiten de grenzen van Israël komen. Later zouden ook de Samaritanen en de heidenen het evangelie horen, maar zo ver was het nu nog niet.

‘Ga nu naar de verloren schapen van het huis van Israël en maak de mensen het evangelie bekend door de zeggen: ‘Het Koninkrijk van God, het Koninkrijk der hemelen is dichtbij gekomen.’

Wanneer ze zieke mensen beter zouden maken of zelfs doden weer tot leven wekken, dan mochten ze geen loon, ja zelfs geen gift aannemen.

Het Heil van God is niet voor geld te koop!

Wel mochten ze in een vreemde stad bij mensen hun huis binnengaan om te eten en te drinken, want de arbeider is zijn loon waardig. Maar alleen bij mensen die geloofden en hun woorden aannamen.

De leerlingen van Jezus hoefden niet bang te zijn dat het hen onderweg aan iets zou ontbreken. Ze hoefden geen reisgeld mee te nemen en ook geen extra kleren. Ook hoefden ze geen nieuwe sandalen te kopen of iets anders voor onderweg. Alles, wat ze nodig zouden hebben, zouden ze krijgen.

En wanneer ze in een stad of dorp zouden komen waar niemand naar hen wilde luisteren, dan hoefden ze daar niet te blijven. Ze waren dan vrij om gewoon verder te gaan. Maar zei Jezus tegen hen: ‘Weet, dat het met deze mensen niet goed komt!’

Toen deze leerlingen van Jezus alles gehoord hadden, wat Jezus hun als opdracht had gegeven, begonnen ze aan hun wonderbaarlijke reis door heel Israël. Het waren ongeveer 70 mannen die Jezus uitgekozen had en die nu twee aan twee aan hun opdracht begonnen.

Ze begrepen zelf niet goed hoe het kon, maar ze durfden het aan omdat de Here Jezus het zelf tegen hen gezegd had en daarom gingen ze, **in de naam van Jezus en in zijn kracht.**

En toen deze mannen in de dorpen en steden van Israël kwamen, ging alles zoals Jezus tegen hen gezegd had: ze leerden dat het Koninkrijk van God dichtbij was gekomen en veel mensen geloofden het. Ja, deze leerlingen van Jezus mochten in de naam van Jezus melaatsen reinigen, doden opwekken en alle zieke mensen beter maken. Toen wisten ze dat God het gebed verhoord had en dat zij arbeiders mochten zijn die Hij uitgestuurd had om Zijn oogst binnen te halen.

In die tijd dat de discipelen het land doorreisden en dus niet bij Jezus waren, kwamen er een paar leerlingen van Johannes de Doper bij Jezus met de vraag

van Johannes: ‘Rabbi, bent u de persoon die zou komen of moeten wij een ander verwachten?’

De Here Jezus keek niet vreemd op toen hij deze vraag van Johannes hoorde. En hij werd ook niet boos op hem. Ook al kon, ja moest Johannes heel goed weten wie Jezus was, nu hij in de gevangenis zat twijfelde hij...

Jezus kende de gedachten van Johannes. Nee, Johannes was beslis niet vergeten, dat hij Gods Stem had gehoord op de dag dat hij Jezus doopte. Nog steeds, elke dag klonk hem die stem van God in de oren: ‘Dit is mijn lieve Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb.’

‘Dit is mijn lieve Zoon, in wie Ik mijn welbehagen heb.’

Ook nu Johannes in de gevangenis zat, was dit Godswoord een grote troost voor hem. Johannes wist dat Jezus niet een normaal mens was zoals hijzelf. Johannes geloofde dat Jezus tot grote dingen geroepen was.

Maar .... er was één ding dat hij niet begreep en waar hij alle dagen mee bezig was. Johannes had altijd gedacht dat Jezus heel snel zijn Koninkrijk zou stichten, dat hij zou heersen over heel Israël en dat hij het oude land van God zou bevrijden uit de macht van de Romeinen.

En niet alleen over de heidenen zou Jezus *wraak nemen*. Zijn strenge oordelen zouden ook gaan over zijn eigen mensen, kinderen van zijn eigen volk, mensen die niet in hem geloofden.

‘De bijl ligt aan de wortel van de boom...’ zo had Johannes de Doper het zelf tegen de mensen gezegd en nu was alles zo anders. Ja, hij Johannes had het zich totaal anders voorgesteld. Nog steeds had Jezus zijn Koninkrijk over Israël niet gesticht. Nog steeds was het land niet gezuiverd. Nog steeds heerste de keizer

van Rome over het volk Israël. En elke keer wanneer zijn leerlingen bij hem in de gevangenis op bezoek kwamen, vertelde ze over de grote wonderen die Jezus deed. Maar nooit vertelden ze hem iets over Jezus zijn Messiaswerk. Jezus zou toch een grote zuivering houden en oordelen over de ongelovigen!

Was het dan een wonder dat toen de twijfel kwam, Johannes de Doper zijn leerlingen naar Jezus stuurde met de vraag of hij wel de beloofde Messias was? Dat was zijn angstige vraag waarmee hij alle dagen worstelde. Elke avond was deze vraag zijn laatste gedacht en 's morgens bij het wakker worden was dit weer het eerste waar hij aan dacht.

Johannes wilde maar één ding en dat was een duidelijk antwoord. Zijn leerlingen hoefde niet te vragen of hij weer vrij uit de gevangenis mocht komen. Nee, hij mocht sterven, als hij maar zeker zou weten dat Jezus zou zitten op de troon van koning David.

'Bent U de persoon die komen zou of moeten wij een ander verwachten?'

Jezus zei tegen de leerlingen van Johannes: 'Ga terug naar Johannes en vertel hem alles wat je hier ziet en hoort: Blinde mensen kunnen zien. Mensen die niet konden lopen, lopen rond. Mensen met een huidziekte zijn beter. Dove mensen kunnen horen. Dode mensen leven weer. En arme mensen horen het goede nieuws. Het echte geluk is voor iedereen die vertrouwen in mij heeft.'

De leerlingen van Johannes de Doper gingen terug, maar onderweg zeiden ze tegen elkaar: 'Dit was geen duidelijk antwoord! Wat Jezus zei wisten we allemaal al. Ook Johannes weet dit. En het punt waar Johannes zich zorgen over maakt, daar hebben we geen antwoord op gekregen. Nee, we weten nog niet wanneer Jezus van Nazareth koning in Jeruzalem wordt.'

Maar de Here Jezus, die Johannes beter kende dan zijn eigen trouwe leerlingen, wist dat dit antwoord genoeg was. Want Jezus had meer gedaan dan alleen maar de wonderen opnoemen, die hij gedaan had.

Jezus had precies dezelfde woorden gebruikt, die de oude profeet Jesaja eeuwen geleden opgeschreven had, toen hij over de komende Messias profeteerde.

Wanneer Johannes deze woorden zou horen dan zou hem direct deze profetie van Jesaja te binnen schieten en zou hij begrijpen dat Jezus toch de beloofde Messias was, want Jezus deed precies wat Jesaja over hem geprofeteerd had. En wat Johannes de Doper zelf over de komende Messias geprofeteerd had?

Ja, als de profeet Jesaja eeuwen geleden de wonderen voorspeld had die Jezus nu deed, dan mocht het ook best nog een poosje of zelfs langer duren, voordat de voorspellingen van Johannes de Doper uit zouden komen.

De leerlingen van Johannes de Doper waren nog maar net weggegaan of de Here Jezus richtte zich tot de mensen om hem heen en begon over Johannes te praten. Ze zouden eens kunnen gaan denken dat de profeet Johannes de Doper ook al niets meer met hem te maken wilde hebben.

‘Luister,’ zei de Here Jezus heel ernstig, ‘denk niet, dat die Johannes, die jullie bij de rivier de Jordaan hebben gehoord een zwakkeling was. Dat hij vandaag zo en morgen weer anders sprak. Johannes was geen rietstengel, die met alle winden meewaaide. Er is een tijd geweest dat jullie hoog tegen hem opzagen. Zo’n echte profeet was hij in zijn ruige mantel. Later vonden jullie dat niet zo mooi meer. Hij was jullie niet deftig genoeg. Maar ik zeg jullie dat deze Johannes de grootste was van alle profeten. Hij was de Elia die zou komen, voor de Messias uit. En het is niet zijn schuld dat jullie hem de rug hebben toegekeerd en zijn woorden in de wind hebben geslagen. Het is jullie zonde. Want jullie zijn immers nooit tevreden en de waarheid willen jullie niet aannemen.

Johannes is gekomen, een ruig en streng profeet die sober leefde en sprinkhanen at. Maar het volk wilde niets van hem weten: ‘Hij heeft een kwade geest in zich,’ zeiden de mensen over hem.

Toen ben ik, de Mensenzoon gekomen en ik heb met jullie gegeten en gedronken en toen was het weer niet goed: Ik ben in jullie ogen een veelvraat en een wijnzuiper. Een vriend van tollenaars en zondaars.

Het is bij jullie nooit goed. Maar weet wel dat jullie spelen met de heiligste en hoogste zaken. Jullie lijken op een stelletje verwende kinderen op een stadsplein dat nergens zin in heeft. Als er vrolijke muziek wordt gemaakt, dan zeggen ze: ‘Wij willen niet dansen.’ En als er een verdrietig lied gezongen wordt dan zeggen ze: ‘Wij willen niet huilen.’

En zoals deze kinderen die geen bruiloftje of begrafenisje willen spelen, zo zijn jullie die de spot drijven met Johannes de Doper en met Mij! Maar ik zeg jullie, dat in beide, in het werk van Johannes de Doper en in het werk van de Mensenzoon, Gods grote wijsheid blinkt...’

Bruiloftje spelen...